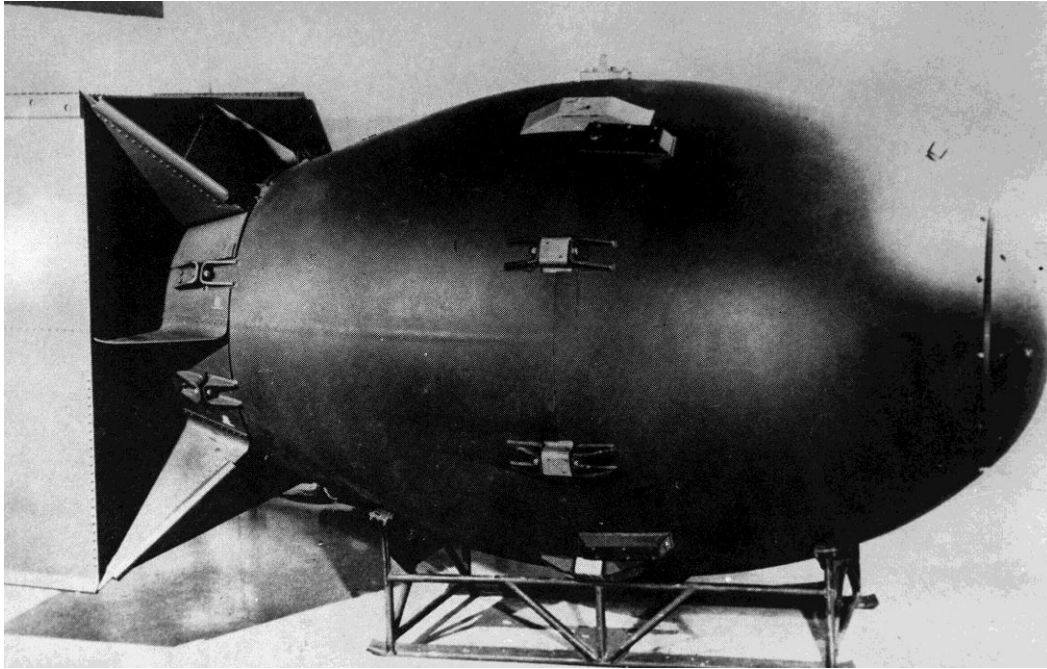

اعلامیه مطبوعاتی

در خصوص بمباردمان هسته‌ای ناگاساکی
غرب دشمن مسلمانان و بشریت است!

(ترجمه)

در ۹ اگست ۲۰۱۸م، جاپان از هفتادوسومین سالگرد سوگواری قربانیان بمب هسته‌یی پرتاب شده توسط امریکا بر ناگاساکی در آخرین روزهای جنگ جهانی دوم، یادبود به عمل آورد. در حدود ۷۴ هزار تن در اثر پرتاب این بمب، جان‌های شان را از دست دادند. در همین زمان، بمبی که شهر هیروشیما را در ۶ اگست ۱۹۴۵م هدف قرارداد، ادعا می‌شود که جان ۱۴۰ هزار تن را گرفته است؛ قربانیانی که توسط افسر جنرال هری کانینگهام، اهداف مشروع خوانده شده اند. این حمله‌ی هسته‌یی گواه بزرگی بر عدم وجود اخلاقیات، انسانیت و ارزش معنوی در پالیسی این کشورهای کافر استعماری است. برای شمردن جنایات شرم‌آوری که توسط ممالک غربی در جنگ‌های بی‌رحمانه‌ی شان برای استعمار جهان در قرون گذشته انجام شده، نیاز به یک پرونده‌ی طولانی داریم. هیچ نقطه‌ای از جهان فارغ از این جنایات نمانده است. فقط به نمونه‌های بارز این جنایات اشاره می‌کنیم:

جنگی که در آن هندی‌های بومی امریکا در دنیای جدید (امریکای شمالی، مرکزی و جنوبی) قلع و قمع شدند، یا جنگ‌هایی که در آن‌ها ثروت افریقا به غارت رفت و مردم آن به غلامی گرفته شدند، یا جنگ مشهور تریاک که بریتانیا (با ذکر این گفته‌ی مشهور: "رسالت سفیدپوست") برای پرکردن خزانه‌های خود با هزینه‌ی مردم چین تلاش کرد و در نهایت پرتاب بمب‌های هسته‌یی بالای هیروشیما و ناگاساکی توسط امریکا بدون کدام توجیه راهبردی. این‌ها گواهی فرماندهان ارشد نظامی امریکا را با خود دارد، به شمول جنرال آیزنهاور فرمانده نیروهای مریکایی در اروپا و ویلیام هالسلی فرمانده نیروهای دریایی که گفته است: «بمب اتمی اول

یک تجربه‌ی غیرضروری بود... این یک اشتباه بود... (دانشمندان) ابزارشان را داشتند و خواستند آن را آزمایش کنند، بناءً پرتابش کردند.»

البته پرونده‌ی جنایات امریکا در این نقطه پایان نمی‌یابد. تاریخ ویتنام، روستاها و حومه‌های شهری گواه شرارت وسیع امریکا هستند که باوجود بلندکردن مجسمه، به قول معروف، "آزادی" در ایلیس آیلند نیویارک، رهبران سیاسی و نظامی امریکا در زمان لذت بردن از ابزارشان هم آرام ننشستند، تحریم بین‌المللی سلاح، از گاز ناپالم (یک نوع گاز سوزاننده و آتش‌زا) تا گیاه‌کش‌های سمی کیمیاوی (سلاح جنگی که در ویتنام استفاده شد) فقط بر روی کاغذ منع شده‌اند. به عبارت دیگر، کشمکش‌های مدرن (از جنگ جهانی اول تا جنگ دوم) وقایعی را شاهد است که قلم قادر به توصیف قتل عام‌هایی که انجام شده است، به شمول کشتار زندانیان مجروح در شفاخانه‌ها نیست. برعلاوه‌ی جنگ‌های شدیدی که بین زنان و اطفال یا پیرزن و پیرمرد فرقی نمی‌گذارد، زندگی انسان برای این شیاطین نوع بشر هیچ ارزشی ندارد. تمام این جنایات تحت چه نامی به منظور دستیابی عده‌ی معدود سرمایه‌دارها به منافع استعماری‌شان - که کشور و مردم را کنترل می‌کنند - انجام می‌شوند؟

از این‌رو، این بسیار عجیب به نظر می‌رسد، وقتی از یکی از فرزندان مسلمان چیزی می‌شنوید و یا می‌خوانید که از "جامعه‌ی جهانی" برای انجام فلان تصمیم توسط شورای امنیت یا سازمان ملل، که فقط بالای شرارت و جنایت متحد می‌شوند، درخواست می‌کند. جدیدترین مثال، درخواست به اصطلاح نماینده‌گان اپوزیسیون سوری از نهادهای بین‌المللی و شورای امنیت سازمان ملل برای آوردن فشار بالای رژیم قصاب دمشق، برای آزاد کردن بازداشت‌شده‌گان است. آیا آن‌ها بی‌خبر از واقعیت هستند که "جامعه‌ی جهانی" اولین کسی بود که از واقعیت جنایات بشار و قبل از آن پدر مرده‌اش حافظ اسد باخبر بود؛ مانند جنایات سیسی و حکام دیگر مسلمانان شبیه این‌ها، جنایت کارانی که هیچ‌گونه تعهد و پیمانی با مؤمنان ندارند؟ اگر آن‌ها این را نمی‌دانند، این یک فاجعه است و اگر می‌دانند، فاجعه‌ی بزرگ‌تر است.

این زمان بر امت مسلمان است که واقعیت کشمکشی را که در آن گیرکرده‌اند، درک کنند، که آن‌ها را مجبور می‌کند تا دوست را از دشمن فرق کنند. غرب استعماری، همراه با شرکای روسی‌اش، دشمنان ما هستند و ابزاری که توسط آن پالیسی‌ها غربی را انجام می‌دهند، از نهادهای بین‌المللی و به اصطلاح "جامعه‌ی جهانی" و "مشروعیت بین‌المللی"، ابزار مرگ‌آوری هستند که باید از آن باخبر باشیم. ما باید برای احیای تصمیم امت در دستان خودش کار کنیم. نباید دولت‌های ظالم را اجازه دهیم که قضایای ما را مدیریت کنند و یا این که راه‌حل‌های زهرآگین خود را توسعه دهند. این بر تمام قضایای ما از فلسطین تا سوریه، سودان، کشمیر و دیگر ممالک صادق است.

داکتر عثمان بخاش

رئیس دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

نمبر صدور: AH/031 1439

۲ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۳ اگست ۲۰۱۸ م